

Zuigeling

Wanneer je in de winter teveel volken verloren hebt en je het aantal weer snel op peil wilt brengen, zijn er verschillende manieren om de natuur hierbij een handje te helpen. Louis Eerselmans beschrijft enkele vermeerderingsmanieren, bijvoorbeeld een zwermrijp volk over enkele opzetters verdelen, elk met wat zwermcellen. Hij beschrijft ook een wat minder bekende methode die in België 'zuigeling' wordt genoemd: na het afslingeren van de voorjaarsshoning zetten we de nog vochtige honingramen boven een moerrooster op een volk. Deze bak zal direct door de jonge bijen schoon-gepoetst worden. Zo'n 2 à 3 uur later nemen we de honingbak weg en zetten hem elders neer met deksel en nieuwe bodem. Deze nieuwe eenheid kan 's anderendaags al een nieuwe koningin of moerdop ontvangen.

Omdat het volkje vooral uit jonge bijen zal bestaan, moet extra aandacht aan het voer besteed worden. *Vlaamse Imkerbond, januari-februari 2006.*

Fakkels

In het Duitse 'Bienenwelt' lees ik dat een Nederlandse imker vanwege de lage prijs voor oude was op een lucratief idee is gekomen. Hij wikkelst stroken oude kleding om bamboestokken en doopt ze dan in de vloeibare was. Vlak voor het afkoelen worden ze opnieuw met stof omwikkeld en in de was gedoopt, net zolang tot de fakkels een goede dikte hebben en voor een euro verkocht kunnen worden.

De fakkel ruikt lekker en werkt ook goed om op zoete zomeravonden de muggen op afstand te houden. *Bienenwelt, januari 2006.*

Natuurbouw

'De wasplaatjes zijn een deel uit het lijf van de bij, en de raatbouw is als skelet weer een deel van het 'bijenvolklijf': een fascinerende samenhang'. Martin Dettli uit het Zwitserse Dornach beschrijft hoe je met natuurbouw (dus raatbouw zonder gebruik van kunstraat) aan de bijen gelegenheid kan geven om hun eigen bouwimpulsen en instincten te volgen in de hoop dat daarmee hun weerstand verhoogd wordt. Ook kan je er goed de ontwikkeling van het volk aan aflezen. Natuurbouw kan op vele manieren: met strookjes voorbouw of een houten richeltje, met meerdere ramen tegelijk of slechts met één bouwraam. Martin Dettli schrijft dat het bij de kleinere Zwitserse kasten niet nodig is om te bedraden, maar hij adviseert dat bij brede ramen wel te doen. Ikzelf heb de ervaring

buiten- snippers

berichten uit de buitenlandse bijenbladen

dat de bijen de zijkanten zo stevig vastbouwen, dat zelfs het slingeren van onbedrade ramen prima mogelijk is. Een zwerm is het meest geschikt om op natuurbouw over te gaan, een kunstzwerm vraagt al meer zorg. Het is ook goed mogelijk om een broedaflegger met een koningin die net begint te leggen af te vegen op de kale raampjes. Maar het is veel moeilijker om volken, die al op kunstraatramen zitten, over te schakelen naar natuurbouw: zij zullen eerst nog overvloedig darrenraat bouwen.

Bij nieuwbouw van een naakt volk is het goed om na vijf dagen te controleren: soms worden de zijkanten boven-achter met een dikke ronding spekraat uitgebouwd, met het risico dat deze later aan het volgende raam vastgebouwd worden. In dit vroege stadium is de raat nog zo soepel, dat het eenvoudig met de beitel gladgestreken kan worden, zonder de raampjes eruit te lichten. Wanneer in uitzonderlijke gevallen bij zéér warm weer en overvloedige dracht een stuk van de raat afbreekt, kan je deze het beste laten liggen: de bijen zullen het voer verplaatsen, later kan je de lege restjes opruimen.

Bij natuurbouw worden de darrencellen gelijkmatig verdeeld, meestal onder het werksterbroed; aan de zij- en achterkanten van het broednest wordt het darrenbroed hoger gebouwd. Zo vormt het een beschermende bufferzone om het werksterbroed heen, dat als het ware ingebed ligt in het darrenbroed. In deze broednest-architectuur van de natuurbouw zie je weer tevoorschijn komen, hoe bijen al vele duizenden jaren bouwen. Met onze huidige kennis lijkt deze oerbouw geen voordelen te bieden. Dat wil nog niet zeggen, dat die voordelen er ook niet zijn. Het blijkt gewoon dat er in natuurbouwvolken meer darren zijn. Zo kunnen we een andere kijk op het mannelijke deel van het bijenvolk ontwikkelen. (Onderzoek en literatuur: V.Maul (1994), C.G.Levin, C.H.Collison (1991). Voor meer informatie over de imkerij en lopende onderzoeken van Martin Dettli, zie: www.summ-summ.ch) *Schweizerische Bienen-Zeitung, februari 2006.*